

शिखितामस्य पु० शिखितामस्यराशि येन । १कान्ते
२शिखादातरि एतौ च त्रिका० ।

शिखि गतो भ्वापर० सक० सेट् इदिप् । शिखिति अशिखीत् ।

शिखण्ड पु० शिखामयति अम-उ तल्ल नेप्पम्, इत० ।
यव० वा । १मयूरशिखे अमरः । २चूडाबाहु मेदि० ।

शिखण्डक पु० शिखण्ड इव कम् । १कावपणे अमरः ।
(वाचमुक्ती) स्त्रीत्वमपि तल्ल । वा च २चूडाबाहु
हेमच० । [स्त्रियां ङीप् ।

शिखण्डिक पु० स्त्री० शिखण्डोऽस्यल्ल ठन् । कुकटे हेमच० ।

शिखण्डिन् पु० शिखण्डोऽस्यल्ल रनि । १मयूरे २कुपट-
राजल्ल प्रभेदे मेदि० । १मयूरपुच्छे ३कुकटे ५वाक्चे च
हेमच० । ६हस्त्यां ७उर्ध्वयधिकायां राजनि० । ८विष्णो
विष्णु च० उर्ध्वयधिकायां स्त्री ङीप् मेदि० ।

शिखर न० शिखा अक्षरात् अक्षरं वाचोपः । १पर्वतापे
२अनघात्रे च । ३हस्तापे पु० अ० अमरः । ४पुच्छे ५ह-
स्त्यापे ६कदादिमयीजमि ७रत्नभेदे ८उक्तापे
मेदि० । ९कोटी त्रिका० । १०मूर्त्यां स्त्री यङ्च० ।

शिखरवासिन् त्रि० शिखरे वसति वस-वासि ७त० । पर्वता-
नवासिनि स्त्रियां ङीप् । "देवी शिखरवासिनी" बङ्गटः
वा च हिमाचलवासिनी २दुर्गायां त्रिका० ।

शिखरिन् पु० शिखाऽस्यल्ल रनि । १पर्वते २हस्ते ३अना-
मल्ले मेदि० । ४कोटि ५कोवटी हेमच० । ६वन्द्ये ७कु-
न्द्ये ८वाक्पत्रात् ९उर्ध्वयधिकायां राजनि० । १०रसा-
क्षयां कादम्बिदे स्त्री । ११प्रदमाक्षरपादके कन्दोभेदे
स्त्री "रवेष्टे" शिखा यमनमभला गः शिखरिणी" इ० र०
१२महिषायां १३रोमायां १४मातीरत्वे च स्त्री मेदि०
चमल ङीप् । [(कुकरसङ्गा) कुपदेदे रत्नमा० ।

शिखलोहित पु० शिखाकाशक अच् तथामृतः सन् लोहितः ।

शिखा स्त्री श्री-अक् तल्ल नेप्पम् इतो० । १अम्बिकायां
२महाकामध्वजेशपुत्रे च अमरः । "सुखयेत् सर्व
मातामिष कपोपस्वशिखां वदिः" प्रा०त० । ३शाखायां
४विक्रम्यायां ५वाक्त्रिकायां ६अपमाने ७चूडा-
नामे ८प्रपदे च मेदि० । ९प्रधाने शिखायां १०हृषी
हेमच० । ११अरज्ये यङ्च० ।

"विष्ठी तिलकी कर्म कुर्वातु सत्या शिखायत एव सर्व-
स्वधिकारः तन्नापि बहुविधस्य सम्पत्त्यधिकारः न सक्त-
शिवस्य वशीकृतं गायत्र्या तु शिखां वद्धा नेकं त्वां
लिप्सुरज्जतः । लूटिकान् ततो यद्वा तवः कर्म सता-

रमेत्" । "निबद्धशिवः पार्थिवो हित्वा आत्मनं चरेत् ।
सत्योपवीतं सत्ये ऽंशे वाक्पन्नः कावसंयतः" । सक्त-
शिवस्यात्मने दोषो यथा "शिरः प्रादल्य कण्ठं वा सक्त-
कण्ठशिवोऽपि वा । अकृता पादयोः शौचमाचानो-
ऽप्यशुचिर्भवेत् आ०त० ।

शिखाकन्द न० शिखेव कन्दोऽल्ल । षट्जने राजनि० ।

शिखातर पु० शिखाया दीपशिखायास्तद्वरिव । दीपदृष्टे
(टेलको) त्रिका० ।

शिखाधर पु० स्त्री० शिखां चूडां धरति धृ-अच् । १मयूरे
रत्नमा० स्त्रियां ङीप् । २शिखाधारके त्रि० स्त्रियां
टाप् । ३मञ्जुषीये पु० त्रिका० ।

शिखामूल न० शिखेव मूलमल्ल । गृह्यजे (गौजर) राजनि० ।

शिखालु पु० शिखाकाशे आलुच् । मयूरशिखाटके राजनि० ।

शिखावत् पु० शिखा क्वाकाऽकाशे मत्तप् मल्ल वः ।
१वज्रो २चित्रकटके च अमरः । ३वेदपत्रे यङ्च० ।

४शिखायुते त्रि० स्त्रियां ङीप् । वा च ५मूर्त्यां यङ्च० ।

शिखावर पु० शिखां दृष्टोति दृ-अच् । मनसहजे यङ्च० ।

शिखावल्ल पु० स्त्री० शिखाकाशे वल्लच् । १मयूरे अमरः ।
स्त्रियां ङीप् । २मयूरशिखाटके स्त्री राजनि० टाप् ।

शिखावृष्टि स्त्री प्रतिदिनपादादहो हविष्यन्ते दृश्यम् ।

शिखिकण्ड न० शिखिनो मयूरस्य कण्डलहर्षोऽक्षरात्
अर्थं आद्यच् । तल्ले (वृत्ते) रत्नमा० ।

शिखिमीव पु० शिखिनो मयूरस्य मीवा तदर्थोऽक्षरात्
अच् । तल्ले (वृत्ते) अमरः ।

शिखिध्वज शिखिनो वज्रध्वज इव । १पुष्पे त्रिका० ।

शिखी मयूरोध्वजो यस्य । २कार्तिकेये यङ्च० ।

शिखिन् पु० शिखा अक्षरात् रनि । १मयूरे २वज्रो ३चित्र-
कटके अमरः । ४वेदपत्रे ५कुकटे ६हस्ते ७हृषी ८प्रपदे
च मेदि० । ९अन्ते हेमच० । १०अल्लोक्ति रत्नमा० ११पर्वते
१२त्राक्षणे १३शितावरे १४मेधिकायां राजनि० । १५शि-
खावृक्ते त्रि० १६मयूरशिखाटके राजनि० स्त्री ङीप् ।

शिखिम्रिय पु० शिखिनं प्रीणयति प्री-क । समुद्रदरे राजनि० ।

शिखिमण्डल पु० शिखिनां मण्डलमिव यस्य । वरचटके
यङ्च० । [अजमोदायां राजनि० ।

शिखिमोदा स्त्री शिखिः अजमोदा इव मोदो यस्याः ।

शिखियूप पु० शिखी शिखावान् यूप इव । श्रीकारिणि जने
राजनि० । [कुशाग्रके यङ्च० ।

शिखिवर्षत पु० शिखिनं वर्षयति धृ-अच्-पु० ।